

Warszawa, dnia 13 września 2008 r.

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

DTA-4212-23(2)/2008/4951/I/RT

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) w związku z art. 47 ust. 1 i 4 i art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.)

umarzam postępowanie administracyjne

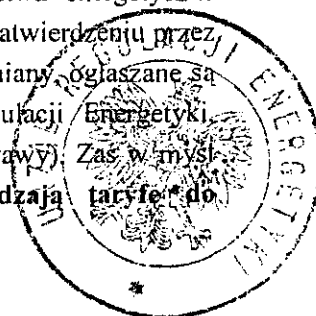
wszczęte na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego – **EMFESZ NG Polska Sp. z o.o.** z siedzibą w Warszawie, zwanego dalej „Przedsiębiorstwem”, zawarty w piśmie z dnia 11 sierpnia 2008 r. l. dz. 1390/Eng/08 w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania taryfy dla gazu ziemnego zaazotowanego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 września 2007 r. znak: DTA-4212-17(6)/2007/4951/I/RT Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę dla gazu ziemnego zaazotowanego na okres jednego roku od dnia wprowadzenia jej do stosowania. Taryfa ta wraz z decyzją została opublikowana w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Paliwa gazowe” Nr 33(206) z dnia 1 października 2007 r.

Pismem z dnia 11 sierpnia 2008 r. l. dz. 1390/Eng/08 Przedsiębiorstwo wystąpiło z wnioskiem o przedłużenie okresu obowiązywania tej taryfy „na okres następnego roku (tj. od października br.)”. W uzasadnieniu Przedsiębiorstwo wykazało zerowy przychód ze sprzedaży gazu w 2007 r. oraz wskazało, iż nie sprzedawało gazu we wskazanym roku ze względu na badania złoża Antonin.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Taryfy te, oraz każdorazowe ich zmiany, ogłaszane są na koszt przedsiębiorstwa energetycznego w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 14 dni od dnia ich zatwierdzenia (art. 47 ust. 3 pkt 1 ww. ustawy). Zgodnie z art. 47 ust. 4 ww. ustawy, przedsiębiorstwa energetyczne wprowadzają taryfy do

stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Z kolei, pojęcie taryfy zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 17 ww. ustawy jako zbiór cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez przedsiębiorstwo energetyczne **i wprowadzany jako obowiązujący dla określonych w nim odbiorców w trybie określonym ustawą.**

Z powołanych wyżej przepisów wynika, że kształtowanie cen paliw gazowych poddane zostało przez ustawodawcę szczególnej regulacji, której przepisy w istotny sposób ograniczają swobodę w tym zakresie. Regulacje te przewidują cały system ustalania, zatwierdzania, stosowania oraz zmiany taryfy, który jest obligatoryjny. Jednym z elementów tego systemu, którego rygorów nie można pominąć, jest wprowadzenie taryfy do stosowania w terminie określonym w art. 47 ust. 4 ww. ustawy. Zaś wprowadzenie taryfy do stosowania jest równoznaczne z zastosowaniem zatwierdzonych cen i stawek opłat oraz zasad ich stosowania w rozliczeniach z odbiorcami z tytułu dostawy bądź sprzedaży paliw gazowych.

Taryfa Przedsiębiorstwa zatwierdzona decyzją z dnia 27 września 2007 r. została opublikowana w dniu 1 października 2007 r., a więc ostatnim dniem na jej wprowadzenie do stosowania przez Przedsiębiorstwo był dzień 15 listopada 2007 r. Jednak wskazane we wniosku Przedsiębiorstwa okoliczności (zerowy przychód ze sprzedaży gazu za 2007 r. oraz informacja o braku sprzedaży w tym roku), świadczą o tym, że Przedsiębiorstwo nie wprowadziło tej taryfy do stosowania w terminie określonym w art. 47 ust. 4 ww. ustawy. Przy czym przyczyny niezastosowania zatwierdzonej taryfy mają znaczenie drugorzędne. Istotny pozostaje sam fakt niewprowadzenia jej do stosowania. Skoro Przedsiębiorstwo nie wywiązało się z ustawowego obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 4 ww. ustawy, należy uznać, że tym samym z dniem 16 listopada 2007 r. utraciło również możliwość zastosowania tej taryfy w rozliczeniach z odbiorcami.

W związku z faktem, że taryfa nie została wprowadzona do stosowania, nie jest możliwe dokonywanie jej zmian, w tym również polegających na przedłużeniu okresu jej obowiązywania, ponieważ zmiany takie – wobec nieobowiązywania taryfy – nie mogłyby zostać wprowadzone w życie. Zatem postępowanie w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania tej taryfy jest bezprzedmiotowe.

W myśl art. 105 § 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Mając na uwadze powyższe orzekam, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie

dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).

2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, związane ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego).
3. Stosownie do art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, decyzja zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Paliwa gazowe”.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki

ZASTĘPCA
DEPARTAMENTU
TARYF
[Signature]
Eli...

Niniejsza decyzja zwolniona jest z opłaty skarbowej na podstawie art. 4 ustawy o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.) w związku z treścią załącznika do tej ustawy (część 1 pkt 53 tab. 4 pkt 1)

STARSZY SPECJALISTA
w Departamencie Taryf

[Signature]
Robert Tułowiecki

Otrzymuje:

EMFESZ NG Polska Sp. z o.o.
Al. Ujazdowskie 44
00-540 Warszawa